

El mestre d'escola

(ALDC, VIII, 1870. El mestre d'escola)

Els resultats corresponents a aquest enunciat presenten homogeneïtat del lexema *mestre*, amb les seves variacions relatives a la vocal tònica i amb el castellanisme *maestro*, que es comenten al mapa 1067; aquí només afegim les var. perifràstiques, mancades de doc. ant. (*mestre* 'el qui ensenya ciència, art, ofici' ja apareix al s. XIII): *m[ε]stre*, *m[ε]stre d'escola* 155, *senyor m[ε]stre* 105, 146, *sinyor m[ε]stre* 110, 117, 141, aquestes dues, com a tractament; *m[ε]stre*, *senyor m[ε]stre* 29, 48, 53, 127, *sinyor*

m[ε]stre 123, *m[ε]stre d'ensenyança* 43, *m[ε]stre d'escola* 72; *maestre*, *senyor maestre* 134; *maestro*, *maestro del llugar* 94 (*llugar* 'poble', propi de l'arag., del llat. LOCĀLIS 'del lloc', der. de LŌCUS 'lloc'), *sinyor maestro* 99.

Mestre i *mestre d'escola* són els mots normatius des del DG1, 1932, on també figuren *mestre d'ensenyament primari* (semblant a *mestre d'ensenyança*, resposta de la loc. 43) i *mestre de minyons*.

